

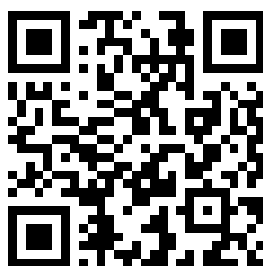

LYRA GORJULUI

PROGRAM DE SALĂ

PROGRAM DE SALĂ

SITE

ABONEAZĂ-TE

Muzica este matematica sufletului care nu știe să numere.

[Leibniz]

1. Arcangelo Corelli (17 februarie 1653, Fusignano, lângă Imola, Statele Papale–8 ianuarie 1713, Roma) violonist și compozitor italian cunoscut în principal pentru influența sa asupra dezvoltării stilului violonistic, pentru sonatele sale și pentru cele 12 Concerti Grossi a căror formă devine mijloc popular de compoziție. L-a cunoscut pe Georg Friedrich Händel, la Roma între 1707 și 1708. În 1706, împreună cu compozitorul italian Bernardo Pasquini și Scarlatti, a fost admis la Academia Arcadia, sub pseudonimul Arcomelo Erimanteo. Aceasta era un cenaclu / școală poetică fondat de regina Cristina a Suediei, răspândit în toată Italia de-a lungul secolului al XVIII-lea, după modelul Arcadiei mitologice cu ai săi poeți-păstori inspirați de zeul Pan). Celebră este creația sa *La Folia (Nebunia)*, variațiuni pentru vioară pe tema celebrei sarabande *La Folia* care cutreiera Europa din sec. al XV-lea.

Suita în re minor: Sarabanda, Giga, Badinerie

2. Johann Sebastian Bach, tatăl unei dinastii muzicale (21 / 31 martie 1685, Eisenach, Turingia, Sfântul Imperiu Roman – 28 iulie 1750, Leipzig), compozitor german și organist considerat în mod unanim ca unul dintre cei mai mari muzicieni ai lumii și cel

mai mare reprezentant al *Barocului* muzical. Operele sale sunt apreciate pentru profunzimea intelectuală, stăpânirea mijloacelor tehnice și expresive și pentru frumusețea lor artistică. Anna Magdalena, cea de-a doua sa soție nota în memoriile sale: „În 1720 l-am însoțit pe tata la Hamburg, pentru a vizita pe unchiul și mătușa lui. În Biserica Sfântei Ecaterina din oraș se afla o orgă valoroasă. Avea patru claviaturi și pedale. M-am furișat să văd orga. Deschizând ușa am auzit pe cineva cântând la ea. Năvălea spre mine o muzică divină, încât mi se părea că izvorăște de sub degetele unui arhanghel. Eram atât de răpită încât am rămas nemișcată. Nu știam cine e organistul. Seara, la cină, i-am povestit tatălui și mi-a spus că nu putea fi altcineva decât Johann Sebastian Bach, capel-maistrul prințului Köthen”.

Din cele două căsătorii au rezultat 21 de copii, dar nu au supraviețuit toți. Rămân celebri: Wilhelm Friedemann Bach (1710-1784), Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788), Johann Christian Bach (1735- 1782), Johann Christoph Friedrich Bach (1732-1795). Anul morții sale, 1750 este desemnat ca fiind finalul Barocului muzical.

BWV este prescurtarea pentru **Bach-Werke-Verzeichnis** (indicele operelor lui Bach); această sistematizare a fost prezentată pentru prima dată de muzicologul german Wolfgang Schmieder în anul 1950, care catalogase peste **1080** de creații.

Concertul pentru vioară în La minor, BWV 1041 a fost compus între anii 1717 și 1723: I. (fără indicație de tempo), II. *Andante* în Do major, III *Allegro assai*

Arie pe coarda sol. Dintre cele patru Suite orchestrale ale lui **Johann Sebastian Bach**, A treia este cea mai cunoscută, în mare parte datorită faimei celei de a doua mișcări, faimoasa *Arie*.

3. Antonio Vivaldi (4 martie 1678,[[]Veneția – d. 28 iulie 1741, Viena), mare reprezentant al Barocului musical, era fiul lui Giovanni Battista Vivaldi, era barbier, brutar și chiar talentat violonist, în mare măsură autodidact. La 4 martie, 1678, Venetia avea să fie zguduia de un puternic cutremur. Vivaldi va fi botezat în aceeași zi, un fapt mai puțin întâlnit, pentru că părinții se temeau că fiul lor nu va trăi prea multă vreme. Avea să fie mai bine de trei decenii profesor, dirijor și compozitor la *Pio Ospedale della Pietà*, un cămin pentru fetele orfane – „conservator” de viață (originea denumirii conservatoarelor de azi). A fost preot catolic, „il Prete Rosso” (Preotul Roșu), nume datorat podoabei sale capilare. dar renunță la cariera de preot, determinat de anghina pectorală care l-a chinat toată viața. Potrivit recensământului efectuat de **Peter Ryom** (catalog **R.V.**), în 1977 erau cunoscute 768 de lucrări sau fragmente autentice vivaldiene, cărora li se adăugau 68 de lucrări atribuite. Rămân eele patru *Anotimpuri* (1723), Marele său admirator este Johann Sebastian Bach.

La Folia R.V 63, op1, nr.12, creație străbătută de aceeași temă a celebrei Sarabande spaniole din secolul al XV-lea.

Concertul pentru orchestra de coarde RV 121, în Re Major: I. Allegro molto, II. Adagio, III. Allegro

Ștefan – Dan PREDOI – violinist, absolvent al Universității Naționale de Muzică, București, avându-l profesor pe maestrul Daniel Podlovschi; obține numeroase premii naționale și internaționale la concursurile de prestigiu: Mihail Jora, Orfeus, Verona, Citta di Stresa, finalist al Concursului Alexander Tansman – Lodz (Polonia, 2004); este membru al orchestrelor: Filarmonica George Enescu – București, Orchestra de Cameră Radio București, Orchestra Thessaloniki Grecia, în prezent este profesor al Liceului de Muzică – Craiova și artist instrumentist al Filarmonicii Oltenia. A urmat cursuri de măiestrie cu Liviu Prunaru, Ștefan Gheorghiu Eugen Sîrbu la Academia Menuhin – Blonay, Elveția. În cadrul programului Erasmus, urmează cursurile Universității din Viena, la clasa profesorului Frischenschlager; solist al orchestrelor din Craiova, Ploiești, „Arena di Verona” – Italia și Orchestra Simfonică Melillia – Spania, sub bagheta lui Octav Calleya. Susține numeroase recitaluri în țară și în străinătate: Italia, Spania, Finlanda, Grecia, Iran, Franța, Austria.

Mircea SUCHICI S-a născut la data de 16 iunie 1954, în Târgu Jiu, județul Gorj. A început studiul violoncelului la Târgu Jiu, cu doamna prof. Maria Racoți. Urmează studiile la Conservatorul “George Enescu” din Iași, la clasa prof. Reinhold Scheeser. În 1978, a absolvit Cursurile de Orchestră de la Bayreuth (Germania), la clasa profesorului Erich Berger, iar în 2010, cursurile Academiei Naționale de Muzică, din București, la clasa profesorului Cristian Brâncuși. Instrumentist de valoare, cu o bogată experiență profesională, Mircea Suchici și-a adus contribuția, ca violoncelist, la înființarea Filarmonicilor „Marea Neagră” din Constanța (1979) și „Ion Dumitrescu” din Râmnicu Vâlcea (1995), precum și la înființarea și afirmarea Orchestrei de cameră „Lyra Gorjului”, al cărei dirijor este și în prezent. A susținut recitaluri la Ploiești, Iași, București (Sala “Dalles”, Muzeul Literaturii Române), Râmnicu Vâlcea, Craiova, Târgu Jiu, fiind în paralel solicitat să participe la numeroase turnee peste hotare ale filarmonicilor din țară (Bacău, Craiova, Râmnicu Vâlcea, Ploiești). Din 1980, este membru al Orchestrei „Oltenia”, din Craiova, până în anul 1987, când devine profesor al Școlii Populare de Artă și al Liceului de Muzică „Constantin Brăiloiu”, din Târgu Jiu. “Deopotrivă artist instrumentist, dirijor și compozitor, Mircea Suchici reprezintă tipul artistului versatil, care, în aproape 40 de ani de carieră în slujba muzicii explorează constant și continuu subtilitățile artei sunetelor.” (Petre Cichirdan, culturaarsmundi.ro, 4.12).

Prof. dr. Mihaela -Sanda Popescu